

Obraz dne

Matka s dítětem - olej na hrubé látce
(1942-1944)

Peča tento obraz namaloval při pobytu v koncentračním táboře. Je to jedno ze dvou posledních dochovaných děl. Matka znázorňuje madonu, která symbolizuje naději a lidskost i v nejhorších fázích lidského života.

Co bylo jest a bude

Včerejší den byl zase úplně odlišný od těch ostatních. Dopoledne jsme si filmově, hudebně i sportovně zaDUPali, ale hlavní zvrat přišel odpoledne. Rozdělili jsme se do oddělení a začali pracovat na různých uměleckých aktivitách. Filmování s Matym a zpracování textu se Zuzkou a Ivanou, ztvárňování Čapkových obrazů s Petrem Vášou nebo specifický site specific s Romanem.

Na večerním diskurzu jsme poznali nevýhody i výhody robotů díky civilismu a poprvé si zkusili Peča-tanec. Následovaly příspěvky umělců, jejichž počet stále narůstá, a to je super!

Těšíme se na další odpolední spolupráci s lektorskými odborníky!

Zeptejte se kurátorů

Proč mají sloni jen 3 nehty? Tři nehty mají jen sloni ařičtí na zadních nohách a na předních mají čtyři. Ostatní sloni jich mají ještě víc. Ale já jsem toho názoru, že sloni ařičtí jsou jenom líní si stříhat nehty, proto mají jen tři.

Míchat či nemíchat krupicovou kaši? Tak to POZOR! Naše redakce se rozhodla předejít konfliktům a rozhodla se bez právníka nevypovídat.

Jak vznikl název umění? Slovo umění vzniklo ze slova umět. Původní využití slova označovalo někoho, kdo něco umí; řemeslníky. Postupem času to přerostlo v označení někoho, kdo tvoří něco originálního/tvořivého. Budme však k sobě upřímní, všichni tušíme jak to bylo doopravdy: Pan Novák měl dceru, a když zemřel, zanechal po sobě spoustu obrazů, soch a skriptů. Dcera však byla hamižná a první, co řekla, když viděla jeho sklad, bylo: „Uuuuu (j)měnííí!“

Zjistismus

Na přelomu 19. a 20. století se někteří francouzští umělci začali zabývat tím, jak společnost vypadala před modernizací. Umělci často cestovali za domorodými kmeny, aby poznali jejich neposkvrněný život a pradávnou filosofii, z níž čerpali inspiraci pro svá díla. V hudbě se umělci snažili o naprostý muzikální nesoulad a v literatuře se toto myšlenkové hnutí projevovalo a udrželo jako skoro anarchistický směr, který propaguje návrat k nemodernímu životu. Mezi představitele tohoto směru patřili např. Paul Gauguin, František Kupka, Pablo Picasso, Ernest Hemingway, Carl Sandburg.

Žebráci - Jiří Wolker

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebrák s mošnou a holí.
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červenových polí,
na prahu stanul a prosil.

Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí,
které dech úží:
černé šaty, límec, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.

Nic jsem mu nedal – neměl jsem rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.

Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.
Teď chodím městem a Pána Boha hledám,

vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na nároží
s čepicí v rukou,
slunce nad hlavou.

„O lásku prosíme, lidé boží, –
– otevřte srdce! “

Mlha - Carl Sandburg

Mlha přichází
na tlapkách malých koček.
Sedí a dívá se
na přístav a město
na tichých bocích
a pak se posune dál.

Pohádka na pokračování

Ten den byla moje práce v galerii poměrně snadná. Hostů nebylo mnoho a tak jsem mohl pro jednu zavřít dříve. Právě jsem byl v sekci monochromismu, když jsem si všiml, že jeden z obrazů je lehce pootočený na stranu. Rozhlédl jsem se okolo sebe, abych zmerčil viníka, ale nikde nebyla ani noha. Došel jsem tedy k obrazu a sundal ho ze zdi, abych zkontroloval háček, za který doteď visel. Co jsem však našel za obrazem se háčku opravdu nepodobalo. Ve skutečnosti to byla klika. Byla prostá, ze dřeva a bronzu a zdálo se, jako by čekala, až za ni vezmu a vstoupím do neznáma. Stálo to za pokus vzhledem k tomu množství podivností, co se mi poslední dobou dělo. Vzal jsem tedy za kliku a vstoupil. Dveře skryté za bílým obrazem ale nevedly do žádného fantaskního světa, ale do zdánlivě zapomenutého kumbálku. To však neznamenalo, že nebyl zajímavý. Naopak. Starý depozitář, jak jsem později odvodil, byl plný děl, které se už dávno přestaly vystavovat. Díla, ve kterých panovaly i jiné barvy, než jenom bílá a černá. Tolik barev na jednom místě jsem nikdy předtím neviděl. Byly tam tváře s rudými rty a zátiší s tak červenými jablky a barevnými květinami, vázy nádherně a pestře zdobené a mnohem víc. Jak jsem se tím zapomenutým místem procházel, můj pohled

ulpěl na té nejzadnější stěně, v jejímž prostředku se vyjímal velká dřevěná maska. Jakoby mě nějaká síla táhla kupředu, začal jsem se přibližovat.

Byla dřevěná, namalovaná na zeleno, ale její nátěr byl časem oprýskaný a barva se odlupovala. Svým vzezřením mi maska připomínala ty masky používané původními domorodými kmeny. „Jak stará asi musí být?“ Pomyslel jsem si a natáhl jsem ruku, abych si mohl ohmatat její povrch. Tak daleko jsem se však nikdy nedostal. Těsně předtím, než se moje prsty dotkly starého dřeva, maska promluvila. „Ani se o to nepokoušej, černobílý mužíčku.“ Zamrzl jsem, překvapen náhlým oživením tohoto starého předmětu. Její grimasa zůstávala stále ve velkém úsměvu, ale já moc dobře věděl, že to byla právě ona, kdo promluvil.

„Vždyť já ani netušil, že ráčíte být obživená.“ Maska si odfrknula. „Samozřejmě, že ne. Ty vaše dnešní mravy. Tušíte vůbec, kdo jsem a jak jsem pro svoje barevné lidi byla důležitá?“ Na konci jejích slov jsem uslyšel náznak smutku. Sebral jsem tedy poslední zbytky odvahy a zeptal se masky. „Co se s nimi stalo, smím-li se takto neslušně ptát.“ Maska by zamrkala, kdyby měla víčka. „Byla jsem jejich modlou. Ale teď jsou pryč. Všichni jsou pryč a já jsem tu sama. Nikdo si se mnou ani nepovídá,

natož aby mě uctíval.“

Zamyslel jsem se. Vyndat ji ven by jistě bylo proti přísným pravidlům galerie. Když jsem se ale na ni znovu podíval, zželelo se mi staré zelené rituální masky, na kterou její lid zapomněl a proto jsem se jí otázel: „Prosím vás, vadilo by vám, kdybych vás tedy přesunul někam ven. Někam, kde by se vám mohlo líbit více?“ Masky přitakala a já ji tedy opatrně sejmul ze zdi a odnesl ji až do sekce pravěkého černobílu, kde jsem jí věnoval čestné místo na zdi vedle prastaré zebří kůže. A skutečně. Masce se její nové umístění velice zamlouvalo a když mi srdečně poděkovala, dodala ještě. „Vraťte se prosím zpátky do starého depozitáře a v páté krabici zprava najdete můj vděk.“ Chvilí jsem se jejímu daru bránil, ale když na něm neústupně trvala, nezbylo mi nic jiného, než se tam opravdu vydat a když jsem krabici konečně otevřel, našel jsem staré zelené kalhoty, které mi ale jako zázrakem seděly přímo dokonale.

Když jsem se vracel domů, měl jsem pocit, že za mými kroky kráčí tisíce kroků mých předků.

Denní dávka luštění

1. Visí to a neví kde, bije to a neví, koho, ukazuje to a neví, kam, počítá a neví, kolik.
2. Za tmy tmoucí vstala víla, plnou hrstí perly síla. Měsíc viděl, nepověděl, hvězdy znaly, pohlídaly, slunce vstalo, posbíralo.
3. Stojí babice rozcuchaná velice. Když přijdou časy, zelené má vlasy, když tělo chřadne, do vody padne.
4. Pán v červeném klobouce rozhlíží se po louce, slunci nikdy nesmeká, ale větru, ale větru smekne zdaleka.

A bonusová otázka pro odvážlivce

Stojíš v místnosti ve které jsou tři vypínače. Vedle je další místnost a v ní žárovka, kterou jeden z těch vypínačů zapne. Vypínač můžeš zapnout a vypnout jen pokud jsou dveře mezi místnostmi zavřené, tak že do místnosti s žárovkou nevidíš. Zapnout a vypnout je můžeš kolikrát chceš. Ale dveře můžeš otevřít a žárovku zkontrolovat jen jednou. Jakmile jsou dveře otevřené, již nemůžeš s vypínači interagovat. Který vypínač rozsvítí světlo a jak na to přijdeš?

Zlatý štětec (Hádanka):

Beton ze mě sálá

Nejsem žádná spása

Ale alespoň nechátrám

Taky vám ale pomáhám

Istický horoskop

Rak: Nejsi pouze popínavá rostlina s nenáročným pěstováním, také jsi nádherná a úctyhodná *monstera deliciosa*.

Kozoroh: Všichni si tě všimnou jen kvůli tvým nápadným květům, nikdy ne kvůli tomu, jak nádherně připomínáš hlavu rajského ptáka.

Vodnář: Vždy vytváříš pouze vějířovitě uspořádané listy, ale nezapomeň na své cestovatelské kořeny, *ravenala madagascariensis*.

Ryby: Nejsi pouze své převislé červené květenství, vzpomínej na svoje nádherné žluté okraje

Beran: Tvůj život tě láká do džbánekových pastí naplněných trávící tekutinou, ale nemusíš mít strach. Někdy se budeš muset potopit pro to, aby tvoje duše potom byla ještě hezčí.

Lev: Jednou budeš nádherná okrasná *anthurium andraeanum*, ale nejdříve musíš do svých listů vyrůst.

Býk: Na první pohled jdou pouze vidět tvé tmavě zelené listy, nikdo už ale nevidí tvoji vnitřní bílou žilnatinu.

Blíženci: Netvoř kolem sebe vždy takové silně vonící květy, ne vždy vytvoříš havajský věnec, ty jedna plumeria rubra.

Panna: Kolem sebe vytváříš samé chutné maracui, nikdo ale neví, že tvá duše je popínavá.

Váhy: Uneseš na svém listu i malé dítě, nikdo to ale neví, protože si všichni myslí, že tvé listy jsou příliš křehké.

Štír: Jsi proslulý svou červenou pryskyřicí, nikdy ne ale za to, jak silnou a dračí krev máš.

Střelec: Vytváříš jedno z největších květenství na světě. Většina už ale netuší, že zapáchá po rozkládajícím se mase. Správní lidé to ale ví a dokonce jím to voní. Puť je k sobě.

DUP

Doprovodný Umělecký Program

Želivská mozaika 3h

Anička, Julie S - múzochyt a jiné
Struktura, struk-tu-ra, tu-st-ruk-ra, RUKTURAST!
Pojď si s námi osahat Želiv a vytvořit si vlastní
mosaiku.

blok 1.

JUDO 1,5h

Vašek, Kryštof - plenér
Staňte se na chvíli Mistrem tohoto japonského
bojového umění a naučte se pracovat se svojí
obratností a silou.

Žonglování 1,5h

Emilka - velké zátiší
Pozóór, něco letí! je to snad míček nebo diablo?
nebojte, můžeme zkusit obojí.

Rozhlasová hra 1,5h

Tonda, Iva - hlavní expozice
Chcete si zkusit vytvořit rozhlasovou hru, buď
jako herec, nebo technik za pultem, prolínat
hudební složky s efekty a mikrofony herců a poté
hru live zahrát před publikem? Tak přijďte na náš
workshop.

blok 2.

Psaní 1,5h

Johanka, Iva - malé zátiší
Píšu vám psaní, drahá paní. Znenadání mě dohání
touha po psaní a já za ní uháním.

Deskovky 1,5h

Kryštof, Max - malé zátiší

Ponořte se do světa deskových her a pár z nich si s námi zahrajte.

Stoj na hlavě 1,5h

Emilka - plenér

Taky Vám přijde svět už občas trochu nudnej?

Chtěli byste ho vidět z jiné perspektivy? Možná vzhůru nohama?

Programismus

Neděle 9. 8.

ráno

8:00 otvíračka

8:30 snídanismus

dopoledne

9:00 DUP 1

11:00 svačismus

11:30 DUP 2 - 1,5h část

13:00 obědismus

odpoledne

13:45	14:45	post-obědimus
15:00	18:30	Tvorba
		Site sp./divadlo
		Film (text)
		Obraz

večer

18:30 večeřismus

20:00 večerní diskurs

22:00 zavíračka